

Az alapeljárás felei

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: Bundesrepublik Deutschland

Másik fél a felülvizsgálati eljárásban: GS

Az eljárásban részt vesz: Vertreterin des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni a 2008/115/EK irányelv⁽¹⁾ 5. cikke első tagmondatának a) és b) pontját, hogy azok mindenképpen kizárják a kiskorú harmadik országbeli állampolgárral szemben a nemzetközi védelem iránti kérelmének elutasításával egyidejűleg hozott és számára az államterület elhagyására a jogerőre emelkedéstől számított 30 napos határidőt megállapító kiutasítási határozat jogszerűségét, ha jogi okokból beláthatatlan ideig egyik szülő sem küldhető vissza a 2008/115/EK irányelv 3. cikkének 3. pontjában megjelölt országok valamelyikébe, és ezért védelemre érdemes családi élete (az Alapjogi Charta⁽²⁾ 7. cikke és 24. cikkének (2) bekezdése, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezményének 8. cikke) miatt a kiskorútól sem várható el a tagállam elhagyása, vagy elegendő, hogy a 2008/115/EK irányelv 5. cikke első tagmondatának a) és b) pontja értelmében vett, a gyermek mindenképp felett álló érdekeit és a családi életet egy nemzeti jogszabályi rendelkezés alapján a kiutasítási határozat meghozatalát követően figyelembe kell venni a kitoloncolás felfüggesztése révén?

⁽¹⁾ A harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2008. L 348, 98. o.).

⁽²⁾ HL 2000. C 303, 1. o.

A Törvényszék (harmadik kibővített tanács) T-628/17. sz., Aeris Invest kontra Bizottság és ESZT ügyben 2022. június 1-jén hozott ítélete ellen az Aeris Invest Sàrl által 2022. augusztus 9-én benyújtott fellebbezés

(C-535/22. P. sz. ügy)

(2022/C 380/09)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: Aeris Invest Sàrl (képviselők: R. Vallina Hoset, Galán Burgos E. és Varela Suárez ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, Egységes Szanálási Testület (ESZT), Spanyol Királyság, Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa, Banco Santander, SA

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

i. elsődlegesen helyezze hatályon kívül a Törvényszék kibővített harmadik tanácsának 2022. június 1-jei Aeris Invest kontra Bizottság és ESZT ítéletét (T-628/17, EU:T:2022:315), és ennek megfelelően:

— semmisítse meg az Egységes Szanálási Testületnek a Banco Popular Español, S. A. szanálási programjának elfogadásáról szóló, 2017. június 7-i SRB/EES/2017/08 határozatát;

— semmisítse meg a Banco Popular Español S. A. szanálási programjának jóváhagyásáról szóló, 2017. június 7-i (EU) 2017/1246 bizottsági határozatot;

— állapítsa meg, hogy a 806/2014 rendelet⁽¹⁾ 15. és 22. cikke az EUMSZ 277. cikk alapján nem alkalmazható;

ii. az Európai Bizottságot és az Egységes Szanálási Testületet kötelezze a két eljárás költségeinek viselésére.

iii. másodlagosan utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, és a jelen ügyben a költségekről jelenleg ne határozzon.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező nyolc jogalapot hoz fel a megtámadott ítélettel szemben előterjesztett fellebbezésének alátámasztására.

Az **első jogalappal** a fellebbező azt állítja, hogy a megtámadott ítélet sérti az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 47. cikkét és az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 296. cikkét, mivel a megtámadott ítélet megállapítja, hogy a szanálási határozat indokolása elegendő és nem ellentmondásos.

A **második jogalappal** a fellebbező azt állítja, hogy a megtámadott ítélet sérti a Charta 47. cikkét, amennyiben az kimondja, i. hogy a fellebbező harmadik fél, ii. igazolták a szanálási határozat, az 1. értékelés és a 2. értékelés bizalmas jellegét, iii. az indokolás a fellebbezés benyújtását követően nyilvánosságra hozható, és iv. a jogvita megoldása szempontjából nem releváns a szanálási határozat teljes szövege.

A **harmadik jogalappal** a fellebbező azt állítja, hogy a megtámadott ítélet sérti a 806/2014 rendelet (a továbbiakban: ESZM-rendelet) 18. cikkét, a gondossági kötelezettséget és az EUMSZ 296. cikket, mivel releváns tényezőket nem vettek figyelembe, és rendelkezésre álltak alternatív megoldások.

A **negyedik jogalappal** a fellebbező azt állítja, hogy a megtámadott ítélet az ESZM-rendelet 14. és 20. cikkének, a gondossági kötelezettségeknek és az EUMSZ 296. cikknek az alkalmazása során elkövetett téves jogalkalmazáson alapul, mivel i. az eladási ár maximalizálása összefügg a verseny és az átláthatóság elvével, ii. az eljárás nem felelt meg az előírt követelményeknek, és iii. a közérdek semmiképpen sem igazolja az ESZM-rendelet 14. cikkének megsértését.

Az **ötödik jogalappal** a fellebbező azt állítja, hogy a megtámadott ítélet sérti a gondossági kötelezettséget, a Charta 17. cikkét, az ESZM-rendelet 14. cikkét és a védelemhez való jogot, mivel i. a fellebbezővel szemben azt kifogásolja, hogy nem bizonyította, hogy a szanálási célokat hogyan érték volna el, holott azok bizalmasak voltak, ii. az Egységes Szanálási Testület nem volt megfelelően felkészülve, és iii. a szanálás aránytalan volt, mivel a szervezet fizetőképes volt.

A **hatodik jogalappal** a fellebbező azt állítja, hogy a megtámadott ítélet sérti a Charta 47. cikkét, az Egyezmény 6. cikkét és a kontradiktórius eljárás elvét, mivel i. a Törvényszék által a 2021. május 12-i végzésben kért dokumentumok nem álltak a fellebbező rendelkezésére, ii. megtagadták a védelemhez való jog gyakorlásához szükséges bizonyításfelvételt, és iii. nem tették lehetővé a fellebbező számára, hogy megismerje azokat a dokumentumokat, amelyeken az ellenérdekű felek érvei alapultak, illetve hogy azokkal kapcsolatban kifejtesse véleményét.

A **hetedik jogalappal** a fellebbező azt állítja, hogy a megtámadott ítélet sérti a tulajdonhoz való jogot azáltal, hogy elutasította a jogellenességi kifogását, mivel i. fennáll a tulajdonhoz való jogba való beavatkozás, ii. valamely fizetőképes bank tőkéjének leírása ellentétes a szükségesség követelményével és az önkényesség tilalmával, iii. valamely fizetőképes bank adósságának és tőkéjének leírása aránytalan, és iv. nem áll fenn megfelelő kártérítés.

A **nyolcadik jogalappal** a fellebbező azt állítja, hogy a megtámadott ítélet sérti a Charta 17. és 52. cikkét, valamint az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkének (4) bekezdését, mivel i. a tulajdonhoz való jogba való beavatkozás fogalmának keretében nem vizsgálják, hogy hogyan folytatták le az eljárást, és hogy az intézkedés önkényes volt-e, illetve ii. nem állt fenn megfelelő kártérítés.

(¹) A hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. július 15-i 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2014. L 225., 1. o.; helyesbítés: HL 2014. L 372., 9. o.).